

ikke bør staa tilbage for det øvrige Europa. Det er væsentlig kun os selv, som lide Skade af, at vi vedligeholde en forældet Konkurslovgivning, der ikke kjender de Institutioner, som ere gjældende i alle andre handelsdrivende Lande og som i sig ere henfigtsmæssige.

I nærværende Affnit indeholder Forflaget intet Væsentligt, hvis Tante ikke stemmer med de i den fælles europæiske Konkursret herskende Grundsætninger. Nærmest har Forflaget fulgt den norske Konkurslov af 6te Juni 1863, som atter for en stor Del er bygget paa den preussiske Konkursordning af 8de Mai 1855. For flere Bestemmelser, navnlig i Materien om Afkort, har den østerrikske Konkurslov af 25de Decbr. 1868 været Forbilledet.

Forflagets System er i nærværende Affnit følgende:

I Kapitlerne 1—5 handles der om Konkursens retlige Virkninger; mange af de dert indeholdte Regler strekke selvfølgelig stærkt ind paa det formueretlige Omraade. I Kapitlerne 6—11 indeholdes derefter Reglerne om Fremgangsmaaden ved Konkursboers Behandling, og her er det antaget, at Reglerne om Betingelserne for Konkursbehandlingens Indtræden (Konkursens Begyndelse) som hørende til Processreglerne naturligen maatte finde deres Plads (Kapitel 6). Kapitlerne 12—14 handle om de Maader, hvorpaa Konkursbehandlingen endes, og Kapitel 15 om Maaden, hvorpaa Anker over Skifterettens Handlinger gjøres gjældende. I Kapitel 16 findes endelig nogle forskellige Bestemmelser.

Om Konkursens retlige Virkninger.

(Kapitlerne 1—5.)

Stoffet er her fordelt saaledes, at der først gives Regler om, hvad der bliver at inddrage under Konkursbehandlingen (Kap. 1). Derefter følge Bestemmelserne om Konkursens Indflydelse med Hensyn til Rettsforfølgning mod Skyldneren eller Forfølgning af hans Rettigheder mod Andre (Kap. 2). I Kapitel 3 er der samlet forskellige Bestemmelser om

Konkursens almindelige Indflydelse paa de for den af Skyldneren indgaaede Retshandeler, idet Voets Stilling i Rettsforholdet i visse Tilfælde kan blive forskjellig fra Skyldnerens. Kap. 4 handler om den elendommelige med Konkursen forbundne Virkning, at Voet faar Afgang til at afkræfte visse af de af Skyldneren i den nærmeste Tid før Konkursen indgaaede forpligtende Retshandeler. Endelig indeholder Kap. 5 Reglerne om Konkursordenen.

Kapitel 1.

Hvad der bliver at inddrage under Konkursbehandlingen.

Herom giver Forflagets § 1 den Hovedregel, at det er Alt, hvad der ved Konkursens Begyndelse henhører til Skyldnerens Formue, saavel som Alt, hvad der under Konkursen tilfalder ham, begge Dele med Undtagelse af, hvad der ifølge Lov eller anden særlig Hjemmel, saasom privat Villieserklæring, er fritaget for Eksekution for Gjælds eller i Medfør af Bestemmelserne i §§ 3 og 5 holdes udenfor Voet. Alt dette unddrages ved Konkursen Skyldnerens Raadighed for at anvendes til Fyldestgjørelse for dem, der ved Konkursens Begyndelse havde Fordringer paa ham. Hovedregelen er altsaa den, at Konkursen omfatter baade det, Skyldneren eter ved dens Begyndelse; og det, han erhverver under den. Naar Noget unddrages fra den, er det en Undtagelse. Alle Erhvervelser gaa altsaa som Regel ind i Voet, baade det, der erhverves ved Arv, Legat, Gave og Ægteffab, og det, der erhverves ved tilfældig Udkomst. Undtagne fra Konkursbehandlingen ere kun:

- 1) De Gjenstande, der ifølge positive Lovbud eller anden særlig Hjemmel ere undtagne fra Eksekution, saavel som Erhvervelser, som ifølge en gyldig Villiebestemmelse af Tredemand holdes udenfor Voet (§§ 1 og 3) og
- 2) hvad Skyldneren under Konkursen erhverver ved sin personlige Virksomhed (§ 5). Den første Del af den under Nr. 1 givne Undtagelse trænger ikke til nærmere